

Григор Константинов (*България, София*)

***

Кувия, куйя,
не мога да скрия,
не зная какво е това.
Око ли е водно,
доказано, родно?
Научим ли тези слова,

ще знаем *ковия*
или пък *куфия*,
с елизия или пък не,
дали е *кухия* или *куюджия*
и яма дори за пране.

Старателно свръх ли,
твърдят ли го влъхви,
било май и пещ за дърва.
И трап за водата
или за рудата,
що не на лексема зова.

И в *страма* и *срама*
различия няма,
но пак фантастично звучи
Тютюн да омекне
е супер коректно
и *курт куюсу* там личи.

Читак инверсиран,
бял плет ли визира,
щом *Куй бунар* е изафет.
Водата пониква,
България свиква
да носи душа на поет.

Григор Константинов (*България, София*)

ТУТРАКАН

Твърдят, богомили в България няма,
мит даже бил поп Богомил.
Дори павликяни чуждица са само,
от древно писмо спомен мил.

Борис ослепява сина си Расате,
войници пък на Самуил
очите си губят. Туй Бог ли им прати
или тондракийски акт мил?

Дали Тутракана е чудото цяло
или е на митове стоп?
Превзе ли тогаз крепостта генералът,
или я предаде на роб?

Навярно в Тарака,
дори в асфалтджана,
наред със арменско „Бог – мил”,
на катера дунавски флагът остана,
от нашенска дързост отпил.